Dosarul nr. 5r-2967/2025
4-25072977-12-5r-23052025

HOTĂRÂRE
În numele Legii

26 noiembrie 2025 **mun. Chișinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanța de judecată compusă din
Președintele ședinței, judecătorul Silvia Slobodzean
Grefier Ana-Maria Munteanu, Mariana Mihailov *În lipsa:*
Apărătorului petiționarei, avocatul Olga Iovu
Petiționarului Anatoli Guțu
Agentului constatator Vasile Rotari

examinând în ședință de judecată publică contestația depusă de cet. **Anatoli Guțu**, a. n. *****, IDNP *****, domiciliată în *****, ***** *****, împotriva procesului-verbal și a deciziei de sancționare seria/nr. MAI06 499318 din 30.04.2025 emisă de agentul constatator Vasile Rotari în baza art. 47[1] alin.(1) din Codul Contravențional,

a c o n s t a t a t:

La 30.04.2025, agentul constatator, Vasile Rotari a întocmit în privința cet. **Anatoli Guțu** procesul-verbal și decizia de sancționare seria/nr. MAI06 499318, prin care aceasta a fost sancționată în baza art. 47[1] alin.(1) din Codul contravențional la o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale, fiind reținut în sarcina acesteia că, în anul 2024, aflându-se în mun. Chișinău, pe parcursul anului 2024, a avut conexiuni cu operatorul bancar din Federația Rusă ”PSB”.

La 30.04.2025, **Anatoli Guțu**, a depus contestație împotriva procesului-verbal și a deciziei de sancționare seria/nr. MAI06 499318 emisă de agentul constatator Vasile Rotari, în baza art. 47[1] alin.(1) din Codul Contravențional.

În susținerea contestației petiționarul a indicat că, conform procesului verbal ar rezulta că, Guțu Anatoli pe parcursul anul 2024, în timp ce se afla în mun. Chişinău, a avut conexiune cu operațiunile bancare din Federația Rusă PSB. Agentul constatator a calificat fapta incriminată lui Guțu Anatoli, în baza art. 47[1] alin. (1) CC al RM şi i-a fost aplicată o amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 25 000,00 (douăzeci şi cinci mii) lei.

Apriori, consideră că Decizia și procesul-verbal nr. 6948442044561093 din 30 aprilie 2025, întocmit de agentul constatator Vasile Rotari, în privința cet. Guțu Anatoli cu privire la constatarea contravenției prevăzute de art. 47 1 alin. (1) Cod Contravențional al RM, sunt ilegale și urmează a fi anulate, cu încetarea procesului contravențional din următoarele motive:

Conform art. 448 alin. (1) CC al RM: ,,Contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei

contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447[1] alin. (8)".

Cu privire la termenul de contestare, menționează că copia procesului-verbal a fost înmânată la data întocmirii acestuia, iar termenul de contestare expiră pe 14 mai 2025, din care motiv consideră că contestația este înaintată în termenul legal prevăzut la art. 448 alin. (1) Cod Contravențional al R. Moldova.

Procesul-verbal cu privire la contravenție reprezintă un act procesual cu privire la învinuirea persoanei de săvârşirea unei contravenții, iar în virtutea jurisprudenței CEDO, care a consacrat faptul că domeniul contravenționalului este asimilat celui penal, (cauza Ziliberberg c. Moldovei, Cererea nr. 61821/0), sarcina probei revine celui care acuză. Relevantă speței este şi cauza Anghel contra României în care CtEDO a notat că articolul 6 din Convenția Europeană este aplicabil în pofida faptului că dreptul intern nu califică drept,,faptă penală anumite contravenții, legiuitorul alegând să scoată în afara legii penale unele fapte care, deşi aduc atingere ordinii publice, au fost săvârşite în împrejurări care conduc la concluzia că acestea nu întrunesc elementele constitutive ale unei infracţiuni. Acest fapt nu este însă determinant pentru aplicabilitatea articolului 6§ 1 din convenție, întrucât dispozițiile din dreptul intern nu au decât o valoare relativă (Öztürk împotriva Germaniei, hotărârea din 21 februarie 1984, seria A, nr. 73, pag. 19, pct. 52. 51).

La fel, Curtea este de părere că, dacă scoaterea contravenției în afara legii penale nu ridică probleme în sine, nerespectarea garanțiilor fundamentale - printre care şi prezumția de nevinovăție - care protejează cetățenii împotriva unor posibile abuzuri din partea autorităților, reprezintă un aspect ce trebuie examinat în temeiul articolului 6 din convenție. Reiterând importanța, în cadrul unei proceduri ce poate fi calificată dreptpenală", a unei astfel de garanții, destinată să restabilească echilibrul dintre presupuşii autori ai faptelor ilegale şi autoritățile chemate să îi urmărească şi pedepsească, Curtea consideră că, astfel de cauze nu se examinează echitabil, astfel cum prevede articolul 6 din convenție.

Astfel, este absurd faptul indicat de agentul constatator în procesul - verbal cu privire la contravenție cu nr. 6948442044561093, care a considerat că Guțu Anatoli pe parcursul anul 2024, în timp ce se afla în mun. Chişinău, a avut conexiune cu operațiunile bancare din Federația Rusă PSB. Or, materialele cauzei contravenționale nu cuprind careva informații, imagini, probe video/audio, sau alte probe prevăzute şi admise de Legea contravențională care ar confirma că Guțu Anatoli a avut conexiune cu operațiunile bancare din Federația Rusă PSB. Indicarea simplistă şi formală a unor fapte în conținutul procesului - verbal cu privire la contravenție, nu poate constitui temei de stabilire a existenței faptului contravențional, a vinovăției propriu-zise şi sancționării unei persoane.

Potrivit art. 425 alin.(1), (2) CC al RM: "Probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea faptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoaşterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei." În calitate de probe se admit: ,elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, proceseleverbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză".

Conform art. 442 alin. (1) CC al RM, " Procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența faptuitorului sau în absența lui". Mai mult ca atât, jurisprudența CtEDO în cauza. Anghels vs România din 04.10.2007 "Curtea a reiterat constant că prezumția de legalitate şi adevăr a procesului verbal cu privire la contravenție este o prezumție lipsită de rezonabilitate și adevăr, punând contravenientul într-o situație dezavantajată."

Prin urmare, simpla constatare ex propriis sensibus a agentului constatator nu este suficientă pentru ca să se stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit o procesul-verbal cu privire la contravenţie. Respectiv, atât timp cât probele nu sunt indicate în procesul verbal cu privire la contravenție, în sensul dat, pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept in dubio pro reo. Învederez că jurisprudența CEDO dar şi jurisprudenta națională constată că, odată ce probele acumulate nu au fost reflectate în procesul-verbal întocmit, acestea nu au o careva forță probantă. Întru respectarea art. 6 al Convenției Europene pentru apărarea Drepturilor Omului, prezumția nevinovăției şi exigența ca organul de urmărire penală, agentul constatator, să suporte sarcina de a dovedi acuzațiile este menționată explicit în articolul 6 § 2 din Convenția Europeană ține de noțiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 § 1 (a se vedea, mutatis mutandis, Saunders v. Marea Britanie din 17 decembrie 1996, § 68). Pertinentă este şi jurisprudența CtEDO. Astfel, în cauza Telfner versus Austria, CtEDO a statuat ca o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăție constituie o încălcare a art.6 §2 din CEDO. Iar în cauza Anghel versus România, CtEDO a accentuat că sarcina probei îi revine acuzării şi îndoiala profită acuzatului.

Prin urmare, această omisiune ridică dubii referitoare la respectarea a prevederilor art. 425 şi 442 alin. (1) Cod contravențional, or în situația respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesulverbal. Conform art. 375 alin. (3) CC al RM, în coraport cu conținutul art. 8 alin. (3) Cod procedură penală: "Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârşirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional."

Totodată, este necesar de a lua în considerație prevederile art. 25 pct. 15) al Legii nr. 320, Cu privire la activitatea Poliției şi statutul polițistului " care reglementează atribuțiile polițistului şi în care se impune obligația polițistului de a asigura existența probelor de încălcare a legislației, în cazul dat probe anexate la procesul contravențional se regăsesc. La fel, CtEDO în jurisprudența sa reamintește că în materie penală/contravențională, problema administrării probelor trebuie analizată în temeiul paragrafelor 2 şi 3 ale articolului 6 din CEDO. Primul consacră principiul prezumției de nevinovăție.

Printre altele, el impune instanței ca, în îndeplinirea rolului său, aceasta să nu pornească de la ideea preconceptă că inculpatul a săvârşit într-adevăr fapla imputată; sarcina probei revine acuzării şi îndoiala profită acuzatului. Mai mult, este necesar ca instanța să indice inculpatului acuzațiile care i se aduc, precum şi ca aceasta să ofere probe suficiente pentru ca prezumția de vinovăție să fie întemeiată (Barberà, Messegué şi Jabardo împotriva Spaniei, hotărârea din 6 decembrie 1988, seria A, nr. 146, pag. 33, pct. 77; Bernard împotriva Franței, hotărârea din 23 aprilie 1998, Culegere de decizii şi hotărâri 1998-II, pag. 879, pct. 37).

Vinovăția este unul din elementele constitutive a unei contravenții, care urmează a fi dovedită de agentul constatator dat fiind că, conform art. 7 CC al RM, persoana poate fi

sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod. Tot în acest context, potrivit art. 375 CC al RM, persoana acuzată de săvârşirea unei contravenții se consideră nevinovată atât timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat sa dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârşirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Mai mult, agentul constatator nu a stabilit corect circumstanțele, nu a stabilit corect contextul şi nu a demonstrat aşa zisul scop de pretindere şi primire de mijloace băneşti necuvenite exercitarea unui drept electoral. Mai mult decît atât, Guțu Anatoli nu îşi recunoaşte vinovăția, şi declară ferm şi categoric, că nu a a avut conexiune cu operațiunile bancare din Federația Rusă PSB, nu a primit mijloace financiare pentru activitate electorală. Totodată la examinarea acestui caz Guțu Anatoli, nu a avut posibilitate să se apere efectiv de acuzațiile absurde şi false ale agentului constatator. Cum a stabilit agentul constatator toate circumstanțele, dacă nici nu i-a acordat posibilitate să fie asistată de un avocat - nu e clar.

În conformitate cu art. 26 alin. (1), (3) din Constituția RM " Dreptul la apărare este garantat. În tot cursul procesului, pârfile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu". Potrivit prevederilor art. 378 alin. (1-3) CC al RM "În procesul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională este obligată să asigure părților şi altor participanți la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condițiile prezentului cod. Pe parcursul procesului contravențional, părțile au dreptul să fie asistate de un apărător (avocat). În momentul pornirii procesului contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională este obligată să aducă la cunoştință persoanei pasibile de răspundere contravențională dreptul ei de a fi asistată de un apărător", fapt ce nu a fost efectuat de către agentul constatator. Or, prin asistență juridică se are în vedere sprijinul pe care apărătorul îl dă clientului său în cadrul procesului prin lămuririle, sfaturile şi intervențiile lui ca specialist în domeniului dreptului.

Conform art. 441 alin. (1) lit. a) CC al RM, " Procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenție". În conformitate cu art. 118 alin. (1-2) din Constituția RM "Procedura judiciară se desfăsoară în limba română. Persoanele care nu posedă sau nu vorbesc limba română au dreptul de a lua cunoştință de toate actele şi lucrările dosarului, de a vorbi în instanță prin interpret". Conform prevederilor art. 379 alin. (1-2) CC al RM "Procesul contravențional se desfăşoară în limba română. Persoana care nu posedă sau nu vorbeşte limba română are dreptul de a lua cunoştință de toate actele şi materialele dosarului şi de a vorbi în fața autorității competentă să soluționeze cauza contravențională prin interpret". Potrivit art. 391 alin. (1) CC al RM " Interpret, traducător este persoana care poate traduce din o altă limbă, poate interpreta semnele celor muți ori surzi, cunoaşte terminologia juridică, nu este interesată de rezultatele cauzei contravenționale și acceptă să participe în această calitate. Persoana este desemnată în calitatea de interpret, traducător de către agentul constatator sau de instanța de judecată în cazurile prevăzute de prezentul cod".

Mai mult potrivit. 443 alin. (3) CC al RM " În cazul în care persoana în a cărei privință afost pornit procesul contravențional sau victima nu cunoaşte limba procesului-verbal, se asigură asistența unui interpret/traducător, datele lui consemnând-se în procesul-verbal". Garantarea dreptului la interpretare are ca scop asigurarea participării efective la desfăşurarea procedurii a persoanei ce nu înțelege sau nu vorbeşte limba folosită la audiere. Respectarea dreptului la

interpretare constituie una dintre componentele dreptului la apărare, întrucât numai în acest fel persoanele care nu cunosc, nu înțeleg ori nu se exprimă corect în limba în care se desfăşoară procesul îşi pot constitui o apărare concretă şi efectivă. Prin folosirea interpretului de limbă maternă a părților se asigură o corectă traducere în fața autorităților judiciare, existând astfel garanția cunoaşterii corecte a poziției şi a punctelor de vedere exprimate de cei care nu cunosc sau cunosc insuficient limba în care se desfăşoară procesul.

Conform prevederilor art. 445 alin. (2) CC al RM " Celelalte încălcări ale art.443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție doar în cazul în care acestea afectează în mod esențialfondul cauzei". 4 Reieşind din cele expuse supra considerăm că procesul-verbal nr. 6948442044561093 din 30 aprilie 2025, urmează a fi declarat nule de către instanța de judecată. În circumstanțele descrise, păstrarea valabilității acestei sancțiuni/procesului-verbal, întocmit cu grave încălcări de formă şi de fapt, ar însemna un grav abuz şi o încălcare a prevederilor internaționale prevăzute supra cu toate consecințele viitoare de condamnare a Republicii Moldova, de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului. În concluzie menționăm că, deşi procesul - verbal cu privire la contravenție este un act administrativ care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata şi a sancționa faptele contravenționale şi se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate şi de veridicitate, sancționarea contravențională a lui Guțu Anatoli, trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție. Astfel, din motiv că agentul constatator nu a prezentat probe în confirmarea vinovăției persoanei în a cărei privință au fost pornit procesul contravențional contestat, unica probă fiind doar existența procesului - verbal, iar respectivul proces a fost întocmit cu încălcarea procedurii prevăzute de art. art. 425, 442 şi 443 alin. (3) CC al RM, consideră că acesta urmează a fi anulat.

În şedinţa de judecată *agentul constatator* cât și *petiționarul şi avocatul acestuia* nu s-au prezentat, fiind citați în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică cît și prin avizul de recepție și plicul cu citația restituire instanței de judecată și anexate la dosar, din care motiv prin prisma art. 455 Cod Contravențional, pentru a nu tergiversa examinarea cauzei, existând citarea legală a părților, instanța de judecată consideră posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora. Concomitent, informații despre data locul și ora ședinței de judecată pe cauza dată au fost făcute publice și pe site-ul oficial al instanței de judecată, ce se asimilează cu citarea publică. Ținând cont de faptul că procedura de citare legală a fost respectată, instanța de judecată a dispus, în baza art. 382 din Codul contravențional, examinarea cauzei în lipsa acestora.

Cu referire la cererea de amânare înaintată de avocatul petiționarului, Olga Iovu, instanța de judecată o consideră neîntemeiată și ajunge la concluzia de a o respinge, or la cererea acesteia ședința din 02.09.2025 a fost amânată.

Examinând materialele dosarului contravenţional raportat la temeiurile de drept material şi procesual care guvernează speţa dedusă judecăţii, instanţa de judecată reține următoarele.

Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8) din Codul contravențional.

Inițial, instanța verifică respectarea obligațiilor procesuale de către petiționară, astfel, în prezenta speță procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în lipsa persoanei la data de 30.04.2025, respectiv contestația a fost depusă la data de 14.05.2025 adică cu respectarea

termenului de contestare, iar în asemenea situaţie prevederile art. 448 alin. (1) din Codul contravenţional, sunt respectate.

Potrivit prevederilor art. 400 alin. (1) din Codul contravențional, contravenţiile prevăzute la art.47-47^{2}, art.48^{1} alin.(7), art.49, 50, 52, 521, 54, 68^{1}–71, 73, 76^{1}, art.77^{2}, art.77^{3} alin.(1), art.78, art.79 alin.(1), (2), (4), art.80^{1}, 85–87, 89–91, art.91^{1} alin.(13)–(18) şi (20), art.96, 99–104, 105–107, art.115 alin.(3), art.157 alin.(2), (3) şi (12), art.158 alin.(1) şi (2), art.176, 180^{1}, art.197 alin.(5), art.201–203, 205, 207^{1}, 209, 220, 221, 222–226, 228–243, 245, art.263 alin.(1) şi (9), art.263^{1}, 267, art.273 pct.17) şi 18), art.277 alin.(1), (4) şi (7), 283, art.286 alin.(3), art.287 alin.(8), art.287^{3}, 289^{1}, 321, 325, 326 alin.(2)–(6), art.327^{4}, 331, 332, 332^{1}, 338–341, 346, art.349 alin.(1), art.350, 350^{2}, 354–357, 359–362, art.364 alin.(2), (21), (5), (6) şi (10), art.365, 365^{3} şi 365 se constată şi se examinează de către poliţie.

În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform prevederilor art. 440 alin. (2) din Codul contravențional, agentul constatator este sesizat prin plângere sau denunț ori se autosesizează când dispune de informații suficiente pentru a considera cu un grad înalt de probabilitate că este comisă o contravenție fie prin constatarea faptei contravenționale.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din cod, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 499318 din 30.04.2025.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți,cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Respectiv, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție agentul constatator urmează să respecte norma imperativă a Codului contravențional prevăzută de art. 443 alin. (1) care stipulează că, procesul-verbal cu privire la contravenție va cuprinde: a) data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii; b) calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; c) numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, datele din buletinul lui de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, iar în cazul persoanei juridice, denumirea, sediul,

codul ei fiscal, datele persoanei fizice care o reprezintă; d) fapta contravenţională, *locul şi timpul săvîrşirii ei*, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; e) încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; f) aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional şi a victimei a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387; g) obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional le aduce în apărarea sa, precum şi obiecţiile şi probele victimei; h) informaţii despre instituţia bancară şi despre modul de plată a amenzii.

Astfel, studiind procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 499318 din 30.04.2025, încheiat în privința lui **Anatoli Guțu**, instanța de judecată atestă că, la rubrica „timpul săvârșirii" de către agentul constatator a fost indicat „*anul 2024".*

Așadar, din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator nu a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. d) din Codul contravențional şi anume nu a inserat *timpul comiterii faptei*, or, din conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție instanța de judecată se află în imposibilitate de a stabili când anume **Anatoli Guțu** a comis fapta incriminată și a acceptat mijloacele financiare.

Potrivit art. 445 alin. (1) Cod contravențional, neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal şi la evidenţa automatizată în Registrul de stat al populaţiei, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvîrşite şi *a datei comiterii acesteia*, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezența unui martor, *atrage nulitatea absolută a procesului-verbal*.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța constată că, acesta nu a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, existând temeiuri de nulitate ce ar putea fi invocate din oficiu, or agentul constatator nu a indicat în procesul-verbal contestat data la care petiționarul ar fi comis pretinsa faptă contravențională.

Mai mult ca atât, prin prisma celor expuse mai sus la caz, se atestă că, procesul-verbal și decizia agentului constatator, dedusă judecății este afectată de vicii fundamentale, care se exprimă prin încălcarea drepturilor garantate de art. 6 și 7 CEDO. La caz, în mod rezonabil nici un reprezentant al autorităților statului nu putea, să întocmească un proces-verbal după cum este cel dedus judecății în prezenta speță, având în vedere considerentele că, fapta imputată a fost incriminată prin **Legea nr.230 din 31.07.2024, publicată în Monitorul Oficial la data de 15.08.2024**, Codul contravențional a fost completat cu articolul 47^1 cu următorul cuprins: „*Coruperea electorala pasivă (1) Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune*", ce se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale.

În speță, instanța conchide că agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție

Centru, s-a limitat la formalismul întocmirii unui proces-verbal generic, care transcrie suspiciuni, fără precizie temporală și fără a asigura contradictorialitatea și dreptul la apărare.

Prin urmare, luând în consideraţie că în sensul art. 425 alin. (2) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 499318 din 30.04.2025 nu mai poate fi admis în calitate de probă, reieşind din prevederile alin. (6) lit. c) al aceleiaşi norme, pentru ce instanţa va declara inadmisibilitatea acestuia, ca fiind obţinut prin încălcarea esenţială a drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale persoanei, abateri, care nu mai pot fi înlăturate în şedinţă de judecată.

La acest capitol, instanța explică că potrivit jurisprudenței Curții Europene, acuzatul trebuie informat în mod corespunzător și pe deplin cu privire la orice modificare a acuzației, inclusiv modificările care au legătură cu cauza acestuia și trebuie să dispună de timpul și înlesnirile necesare pentru a reacționa la aceste modificări și pentru a-și organiza apărarea pe baza oricărei noi informații sau afirmații. Informațiile referitoare la acuzațiile aduse, inclusiv încadrarea juridică care ar putea fi reținută de către instanță, trebuie să fie furnizată fie înainte de proces, în actul de inculpare, fie cel puțin în cursul procesului, prin alte mijloace. Simpla menționare a posibilității teoretice ca instanța să ajungă la o concluzie diferită de cea a parchetului în ceea ce privește încadrarea infracțiunii este, în mod evident, insuficientă (*a se vedea I.H. și alții împotriva Austriei, pct. 34*).

Având în vedere cele constatate, instanța apreciază că petiţionarul nu mai poate formula apărări de fapt și de drept cu privire la o faptă în privinţa căreia există deja o suspiciune de neautenticitate prin nerespectarea exigențelor legale impuse prin art.445 şi 443 alin.(1) din Codul contravențional, care sunt norme de procedură esențiale în prezentul caz, iar din acest considerent, nu se mai impune nici analiza altor motive de fapt sau de drept invocate de către petiționară și apărătorul acesteia, precum şi probele acumulate în cauza contravenţională, care fac obiectul fondului acesteia.

Astfel, instanța conchide că, încălcările prenotate admise de către agentul constatator constituie temei de nulitate și nu pot fi înlăturate din oficiu de către instanță.

Instanța reține că, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, agentului constatator îi revine obligația de a ține cont de exigențele esențiale care stau la baza legalității acestui act, deoarece este important să fie asigurată calitatea redactării procesului-verbal cu privire la contravenție, pentru a fi clar, ușor de înțeles, fără să lase loc de incertitudini.

În acest sens, instanța reține că procesul-verbal din speță nu întrunește condițiile specificate în art. 443 din Codul contravențional. Aceste circumstanțe, în conformitate cu prevederile art. 445 alin. (1) din Codul contravențional, au ca efect nulitatea absolută a procesului verbal cu privire la contravenție.

Pe cale de consecință, instanţa va admite contestaţia depusă de **Anatoli Guțu** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 499318 din 30.04.2025 şi deciziei de sancţionare, prin care a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional şi va înceta procesul contravenţional intentat în privinţa acesteia pe motiv de nulitate a procesului-verbal contravențional.

În conformitate cu prevederile articolelor 395 alin. (1) pct. 2), 443 alin. (1) lit. d), 445 alin. (1), 448 și 461-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite contestația depusă de **Anatoli Guțu** asupra deciziei de sancţionare inclusă în

procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI06 499318 din 30.04.2025.

Se declară nul procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI06 499318 din 30.04.2025, întocmit în privința lui **Anatoli Guțu** pe semnele contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, și se anulează decizia de sancționare, cu încetarea procesului contravențional din motivul nulității procesului-verbal cu privire la contravenție.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Silvia Slobodzean**